ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ἔτος ἱδρύσ. 1934. Περίοδος Γ' Ἀριθ. φύλλου 303]403 | Ἰδιοκτήτης ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ Διευθυντής | ΣΑΒΒΑΤΟΝ 13 Ἰουνίου 1959

Ἐφημερὶς «Θεσπρ. Νέα» Πειραιῶς 27 Κ.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΟ 'ΘΕΣΠΡΩΤ. ΒΗΜΑ, 'ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ, ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ Τοῦ Συνεργάτου μας κ. ΣΠΥΡ. ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ Ἐπιμελητοῦ Ἀρχαιοτήτων

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Εἰς ξένας ἐφημερίδας παγκοσμίου κύρους, ἐδημοσιεύθησαν πληροφορίαι κατά τάς ὁποίας ἡ 'Ελληνική Κυβέρνησις, ἀνέλαβε τήν πρωτοβουλίαν διά τήν προσέγγισιν τῆς Τουρκίας μέ τήν Γιουγκοσλαβίαν καὶ τήν 'Ηνωμένην 'Αραβικὴν Δημοκρατίαν Δὲν γνωρίζομεν, ἂν πράγματι ἀνελήφθησαν τοιαῦται ἐνέργειαι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐὰν συνέβαινε τοῦτο, θὰ ἦτο ἀπολύτως σύμφωνον πρός τήν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς 'Ελλάδος καί ἰδία τὴν Μεσογειακὴν, ἡ ὁποία ἦτο καὶ εἶναι πάντοτε εἰλικρινῶς εἰρηνική καὶ ἀμοιβαίας συνεννοήσεως. Μὲ τὴν Τουρκίαν ἀποκατεστάθη ἡ φιλία μας μετὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τό ταξίδιον τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ εἰς τὴν Ἄγκυραν. Μὲ τὴν Γιουγκοσλαβίαν διατηροῦμεν πάντοτε ἀγαθωτάτας σχέσεις, ἀναπτυσσομένας καί συσφιγγομένας συνεχῶς. Ἡ ἐπίσκεψις τῶν Βασιλέων εἰς Ρώμην καί αἱ συνομιλίαι τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπεσφράγισαν τήν φιλίαν 'Ελλάδος καί Ἰταλίας, στηριζομένην ἐπί ἱστορικῶν δεσμῶν καί κοινῶν συμφερόντων. Μὲ τάς Ἀραβικὰς χώρας καὶ ἰδιαιτέρως μέ τήν 'Ηνωμένην Ἀραβικὴν Δημοκρατίαν, συνδεόμεθα μὲ δεσμοὺς παλαιοὺς καὶ ἐξόχως φιλικούς, οἱ ὁποῖοι καί ἀναπτύσσονται ὁλοέν περισσότερον. 'Η 'Ελλάς, ὡς ἐπίκεντρον τοῦ χώρου τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, φορεὺς τῆς εἰρήνης καί τῆς ὁμαλότητος καί τῶν εὐγενῶν καὶ μεγάλων ἰδανικῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, δὲν θὰ ἦτο παράξενον νά ἀποδυθῆ εἰς τήν φιλικὴν προσπάθειαν ἀποκαταστάσεως εἰλικρινῶν σχέσεων μεταξύ ὅλων τῶν Κρατῶν τοῦ χώρου αὐτοῦ. Θὰ ἐλέγαμε μάλιστα ὅτι θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νά ἀνελαμβάνετο τοιαύτη προσπάθεια. Διότι θά ἐξυπηρέτει ὄχι μόνον τήν 'Ελλάδα καί τά Κράτη τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ἀλλὰ καί ὁλόκληρον τόν ἐλεύθερον κόσμον καί ταυτοχρόνως τήν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης. Τοῦτο θά ἀπέβλεπε εἰς τοὺς γνωστοὺς ἐχθρούς τῆς εἰρήνης οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν καί ἐπιδιώκουν τήν ἔντασιν εἰς τὰς σχέσεις τῶν χωρῶν τῆς νευραλγικῆς αὐτῆς περιοχῆς. Δι' αὐτὸ καὶ ἔσπευσαν οἱ κομμουνισταὶ νὰ διακηρύξουν ὅτι ἡ ἐνέργεια--χωρίς νὰ γνωρίζουν ἂν ἐγινε-εἶναι «ἀντιπερισπασμὸς εἰς τήν κίνησιν διά τήν Βαλκανικὴν συνεργασίαν» καὶ ἄλλα γνωστά καὶ τετριμμένα ἐφευρήματα τῆς προπαγάνδας των. Ἴσως καὶ ἡ στάσις των αὐτὴ θά ἔπρεπε νὰ ὠθήση τόν Πρωθυπουργόν κ. Καραμανλῆν μέ τό θετικὸν του πνεῦμα καὶ τὴν εἰλικρινειαν τῶν διαθέσεων, τῶν σκέψεων καὶ τῶν κατευθύνσεών του νά ἀναλάβη τὴν εἰρηνευτικὴν αὐτὴν προσπάθειαν ἡ ὁποία θά ἀποτελέση μιαν ἀκόμη προσφορὰν του διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ πρός τούς Λαούς, μὲ τούς ὁποιους δεσμοὶ φιλίας καὶ κοινὰ συμφέροντα μᾶς συνδέουν. Διότι ὅτι ἀπαρέσκει εἰς τὸν κομμουνισμὸν συμφέρει εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον.

Η ΕΛΛΑΣ ΔΕΝ ΠΤΟΕΙΤΑΙ

ΠΕΡΙΦΑΝΗΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΠΡΕΠΗΣ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝ. ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΕΙΛΑΣ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

Οὐδεὶς Ἕλλην, ἐμφορούμενος ἀπὸ τὰ ἁγνά καί ὑψηλά ἐθνικά ἰδεώδη δύναται νὰ ἀρνηθῆ ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ Καραμανλῆ, εἰς τούς προκλητικοὺς διὰ τήν 'Ελλάδα λόγους, τοῦ Ρώσου Πρωθυπουργοῦ κ. Κρουστσεφ τούς ἐκφωνηθέντας εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἀποτελεῖ ἱστορικὸν κείμενον, ἀντάξιον τῆς μακραίωνος ἑλληνικῆς ἀξιοπρεπείας, ὑπερηφανείας καὶ παραδόσεως. Εἰς σπανιωτάτας περιπτώσεις ἡ 'Ιστορία μας, ἔχει νὰ ἐμφανίση κείμενα πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς μικρᾶς χώρας μας ἀπευθυνόμεθα πρὸς ἡγέτας Μεγάλων Κρατῶν, μὲ τόσην προάσπισιν τῆς ἑλληνοπρεποῦς λεβεντιᾶς, τοῦ συμφέροντος τῆς 'Ελλάδος καὶ τῆς πίστεώς της εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ κυριαρχίαν ἐπὶ τῶν τοῦ οἴκου της, διὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ διατήρησιν τῶν ὁποίων, τόσον πολὺ καὶ τόσον σθεναρᾶς, ἐπανειλημμένως, ἠγωνίσθη καὶ ἐθυσιάσθη. Ἡ τακτικὴ τῶν ἀπειλῶν τοῦ προκαθημένου τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, εἶναι ἡ χειροτέρα διὰ τόν ἐπηρεασμὸν τῆς χώρας μας, διότι ἡ 'Ελλάς μέ τήν τρισένδοξον ἱστορίαν της ὁλοκλήρων χιλιετηρίδων, κατέδειξεν ὅτι δὲν πτοεῖται ἀπὸ ἀπειλὰς. Πέραν τούτου δὲν ἐνθαρρύνει τὴν δεδοσμένην πρόθεσιν καὶ ἐπιθυμίαν τῆς 'Ελλάδος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καλῶν σχέσεων μέ τήν Ρωσίαν. Δέν προκαλοῦμεν κανένα διεκδικεῖ ὁ κ. Πρυθυτου ργός καί ἐπιβαοῦμεν τὰς καλὰς διαθέσεις μας δι' ὅλους. Ἀλλὰ καὶ ὅτι γίνεται πρός ἐκφοβισμόν μας δέν πρὸκειται νά διαταράξη τήν ψυχραιμίαν μας. Ὅπως πάντοτε καί πολύ περισσότερον σήμερον μέ τὴν εὐγνωσμένην σθεναρότητά της «ἡ νόνιμος καὶ ὑπεύθυνος πολιτικὴ ἡγεσία τῆς 'Ελλάδος θά πράξη εἰς κάθε περίπτωσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλη ἡ ἀξιοπρέπεια καί τό συμφέρον τῆς μικρᾶς μὲν ἀλλ' ἀνεξαρτήτου καὶ κυριάρχου χώρας μας».

Λόγοι πατριωτικοί, μεστοὶ ἐθνικῆς περιεκτικότητος γνησίως ἑλληνικοί ἀληθῶς ἱστορικοί.

Τους προσυπογράφουν ὁλοψύχως καί ὁμοθύμως, ὅλοι οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν ἀξίαν καὶ μελειώδη ἀποστολὴν τῆς Πατρίδος μας Ἕλληνες.

ΤΟ ΦΟΙΝΙΚΙ ΚΑΙ Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ

Παρηκολούθησα μετά προσοχῆς τήν πορείαν τῆς ὑδρεύσεως τοῦ χωριοῦ μου-Φοινικίου, καί εἰς τὸν γραπτὸν λόγον καί εἰς τὸν προφορικόν, ὕστερα ἀπὸ ὅσα λέγονται καί γράφονται εἰς τάς τοπικάς ἐφημερίδας. Ἐσχημάτισα τήν γνώμην ὅτι ἐπιβάλλεται νά λύσω τήν σιωπήν μου πού ἐκράτησα μέχρι τοῦδε ἀκριβῶς διά νά ἀποφύγω τὴν δημιουργίαν περισσοτέρου θορύβου καί ἐκνευρισμοῦ εἰς βάρος μιᾶς ὑποθέσεως κοινωνικῆς ὠφελιμότητος-τῆς ὑδρεύσεως Φοινικίου.

Αἰσθάνομαι ὑπογρεώσιν καί ἀπέναντι τῶν Φιλιατῶν καὶ τοῦ Φοινικίου, ὡς πολιτευόμενος καὶ ὡς Φοινικιώτης, νά ἐκφέρω καὶ ἐγώ τάς σκέψεις μου μέ τήν ἐλπίδα νά μαλακώσω τὴν ὀξύτητα πού ἐδημιουργήθη, μεταξύ τῶν δύο Κοινοτήτων ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν ἐκατέρωθεν ἀτυχῶν δημοσιευμάτων πού ἔλαβον χώραν κατά τὸ διάστημα πού μεσολάβησεν ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως.

Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἔγιναν ἀλεπάαληλα λάθη ἐκατέρωθεν, ὄχι βεβαίως ἀπό σκοπιμότητα, ἀλλά ἀ ὁ ὑπερβάλλοντα ζῆλον. Τύ μέν Φιλιάτι ἀπό πλημμυρίζουσαν χαρὰν διά τὴν ἐπιτυχίαν, τὸ δέ Φοινίκι ἀπὸ τήν πικρὶαν τῆς στερήσεως καί τὸν φόβον τῆς ὀρνήσεως χορηγήσεως τοῦ πολιτίμου τούτου ἀγαθοῦ — τοῦ νεροῦ. Ἐν πάσει ὅμως περιπτώσει ἐκεῖνο πού μᾶς ἐνθαρύνει εἶναι ὅτι, ὅ,τι κι' ἂν ἔγινε διά νά ψυχραθοῦν αἱ σχέσεις, ἔγεινε ἀπὸ ἀνεπίσημα πρόσωπα δηλαδὴ ἀπό ἄνευ εὐθύνης εὐτυχῶ , καί ὄχι ἀπὸ πρόσωπα ἐκπροσωποῦντα τὸν Δῆμον.

Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι παρά τὰ ἀτυχῆ συμβάντα θά βρεθεῖ ἡ λύσις ἐκείνη πού θὰ ἱκανοποιῆ καὶ τάς δύο Κοινότητας ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ καλὴ θέλησις διαπιστουμένης καὶ τῆς ἐπάρκειας τῆς ποσότητος τοῦ νεροῦ κατά τούς μήνας τῆς μείζονος καταναλώσεως ἤτοι κατά τούς θερινοὺς μήνας Αὔγουστον καί Σεπτέμβριον ὅπως μᾶς ἐδήλωσεν ἕνας ἀγαπητὸς καὶ ἀξιότιμος Φιλιατᾶιος.

Ἐπίσης πιστεύομεν ὅτι δέν περιποιεῖ τιμὴν καί πολιτισμόν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας ὁ τρόπος τῆς ὑδρεύσεως ὅπως γίνεται σήμερον τοῦ Φοινικίου, καὶ μάλιστα εἰς ἀπόστασιν τόσον κοντινήν ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Φιλιατῶν.

Τό χωριὸ μου Φοινίκι εἶναι κτισμένο μέ «ἀρχιτεκτονικὴν ἀτεχνίαν», εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Φαρμακοβουνίου (Μαυροστάνη). Ἔχει περὶ τά 80 σπίτια τό ἕνα ὁμοιόφορτο ἀπό τό ἄλλο, ἀσπρισμένα. καθαρὰ, νοικοκυρεμένα, μέ μεγάλα παράθυρα, γιά τὸν ἥλιο καὶ τὸν ἀέρα, μέ παλκόνια καὶ παλκονόπορτες, μέ τὶς γλάστρες καὶ τὶς πρασινάδες των, μέ τὶς πορτοκαλιές καὶ τὶς λεμονιὲς στὴν αὐλή των, ἢ τὶς ἀμυγδαλιές, τὶς ροδιές καὶ τὶς εὐλογημένες ἐλιές στούς γύρω κήπους των, πού τοῦ προσδίδουν μία ἐντυπωσιακήν ὀμορφιὰ μεταξύ ἑνός γραφικοῦ χωρισοῦ καὶ ἑνός πλουσίου καὶ ἀρχοντικοῦ προαστείου μιᾶς εὐημερούσης πόλεως.

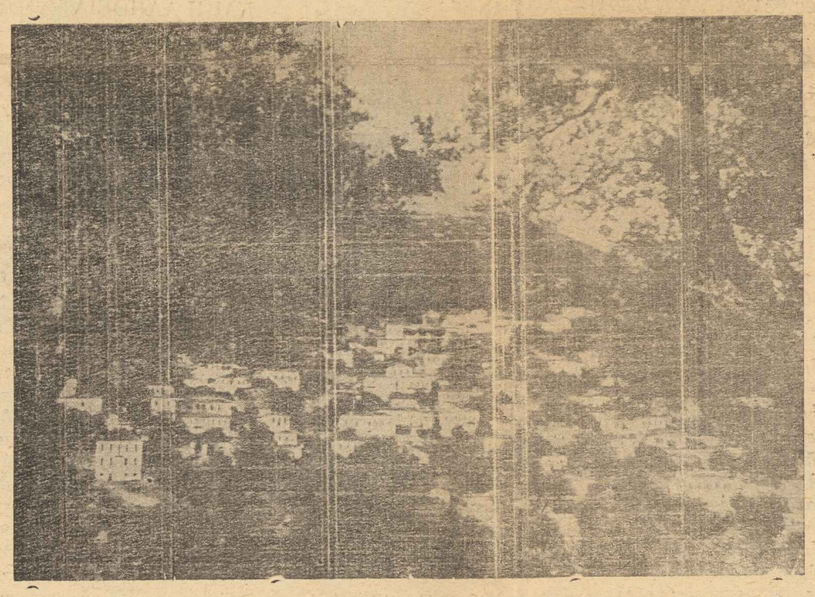

Μία ἄποψις Φοινικίου

Ὅλα αὐτὰ σκοροποῦν ἀνθρωπιά, εὐγένεια, πολιτισμὸ, καὶ μιά χαρακτηριστικὴ ἡ Φοινικιώτικη ὀοφιά. Ὅμως τὸ ὄμορφο αὐτὸ χωριό, στερεῖται ἑνός πολιτίμου φυσικοῦ ἀγαθοῦ τοῦ νεροῦ. Τὸν χειμῶνα ὑδρεύεται ἀπό μιά βρύση πού βρίσκεται στήν κορυφὴν τοῦ χωριοῦ, διότι τὸ καλοκαίρι στερεῖται, καὶ τὸ καλοκαίρι ὑδρεύε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

Τό Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

ΑΙΩΝΙΟΣ ΖΩΗ

Κανείς μέχρι σήμερα δὲν μπόρεσε νά ἐξηγήση τό μυστήριο τῆς ζωῆς, 'Η ζωή εἶναι κάτι πού ἔχομε καί ὅμως δὲν ξέρομε τί εἶναι, Οὔτε νὰ τήν γευθοῦμε μποροῦμε οὔτε νὰ τήν ζυγίσουμε, οὔτε νά τήν δοῦμε. Καὶ ὅμως δέν μποροῦμε νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν ὕπαρξί της.

Ἕνας ἱεροκῆρυξ ἦταν κάποτε ἀθειστής. Δέν μποροῦσε νά καταλάβη τή ζωή. Μιὰ μέρα τόβαλε γιὰ κολά μέ κάποιον ἀγιολικό ἀλλὰ πιστό κίρυκα. Ἀρέδιασε ὅλα τὰ ἐρωτήματά του. Γιατί αὐτό γιατί ἐκεῖνο κλπ. Εἶπε εἶπε μέχρι ὅτι κουράσθηκε. Στό τέλος ὁ γέρος ἱεροκῆρυξ στράφηκε καὶ εἶπε στό νέο μέ τά πολλά ἐρωτηματικά: «Ἄκουσε παιδί μου, πρέπει στόν παντοδύναμο Θεὸ νὰ ἐπιτρέψης νά ἔξερη ὡρισμένα πράγματα πού σὺ δὲν ξεύρης». Τόση ἐντύπωσι ἔκαμε ὁ σοφός αὐτός λόγος στό νέο, πού ἐδέχθη τόν Χριστὸ ὡς Σωτῆρα του καί κατόπιν ἔγινε ἕνας ἀπό τούς διασημότερους ἱεροκήρυκας.

"Ανθρωπε ξεύρεις πολλά ἀλλά γιατί δέν θέλεις ν' ἀντιμετωπίσης τήν πραγματικότητα ὅτι ἐκεῖνα πού δέν ξεύρεις ὑπερβαίνουν κατά πολύ ἐκεῖνα πού ξεύρης Μεταξὺ αὐτῶν τό βασικώτερο εἶναι τὸ μυστηριώδες ἀπὸ τὴ ζωὴ Εἶναι κάτι πού στήν 'Αγία Γραφή ὀνόμαζεται «αἰώνιος ζωή»

'Ο Θεός ζωή δίδει σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀλλ' αἰώνια ζωή δίδει μόνον σ' ἐκείνους πού τήν ζητοῦν. Βρίσκεται στόν Χριστό ἡ πηγή τῆς αἰωνίου ζωῆς. Αὐτός ὁ Ἴδιος μᾶς βεβαίωσε ὅτι εἶναι ἡ ὁδός ἡ ἀλήθεια καί ἡ ΖΩΗ.

Σέ μιά ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες προσευχές Του ὁ Χριστός ἀκριβῶς προτοῦ σταυρωθῆ εἶπε τά ἑξῆς μέ τήν αἰώνιο ζωή. Αὕτη δὲ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή ἵνα γιγνώσκωσι σε τὸν μόνον ἀληθινόν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν ('Ιωάν. ιζ' 3.) 'Ο χριστός ὡς τό δεύτερο μέλος τῆς 'Αγίας Τριάδος ὁμιλεῖ εἰς τὸν Πατέρατου.

'Ο Χριστὸς ἦλθε στόν κόσμο γιὰ νὰ δώση στούς ἀνθρώπους ἕνα εἶδος ζωῆς πού ὀνομάζει ἐδῶ «αἰώνια ζωή».

Μὰ θά μοῦ πῆς Γιὰ κύτα γύρω σου καὶ θά δῆς ἄφθονη ζωή. Τὰ φυτά, τὰ ζῶα ἔχουν αἰώνια ζωή ἂν μποροῦσαν τὰ μέν φυτὰ γιὰ πάντα ἀνθισμένα καὶ τὰ ζῶα γιὰ πάντα ζωντανά; Ὄχι βέβαια. 'Η αἰώνια ζωή δὲν ἀνήγεται στά φυτὰ καί στά ζῶα, 'Αλλ' ἄς πάρουμε μιὰ ἀνθρωπίνη ὕπαρξι. Ἕνα παιδάκι γεννιέται στὸν κόσμο. Ἂν μποροῦσε νὰ ζήσ ι ἐπὶ ἑκατοντάδες χιλιάδες χρόνια χωρίς νὰ ἀρρωστήση θὰ μπορούσαμε ἄραγε νὰ λέγαμε ὅτι ἔχει αἰώνια ζωή; Ὄχι βέβαια. 'Η αἰώνια ζωή εἶναι κάτι παραπάνω. Δὲν ἔχει νὰ κάμη μὲ τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς ἀλλὰ μὲ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς πού προσδιορίζει τὴν ποιότητά της

Τὸν ὁρισμό τῆς αἰωνίου ζωῆς μᾶς τόν ἔδωσε ὁ Ἴδιος ὁ χριστὸς ὅταν μᾶς εἶπε. «Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα γινώσκώσκωσι σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καί ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν χριστόν». Γιατὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα δὲν μποροῦν νὰ ἔχουν αἰώνια ζωή; Διότι δὲν μποροῦν νὰ γνωρίσουν τόν Θεὸν Μόονο ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν ἱκανότητα αὐτήν, Αἰώνια ζωὴ εἶναι κάτι πέραν τῆς φυσικῆς. Δέν εἶναι μόνον ζῶο ὁ ἄνθρωπος. Μερικοί βέβαια ἐπιμένουν ὅτι εἶναι ζῶα. Προνόμιό τους τοῦτο Τὸν ἄνθρωπο ὁ Θεός τόν ἔδημιούργησε κατ' εἰκόνα Του. Τὸν ἔδημιούργησε ὄχι μόνον γιὰ τὴ γῆ ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν οὐρανὸ.

Αἰώνια ζωή εἶναι λοιπὸν κάτι πού ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾶ ὅταν γνωρίση τόν Θεόν δὲν πρὸκειται ὅμως; περεί ἁπλῆς διανοητικῆς γνώσεως ἀλλὰ περεί τῆς ἀποκτήσεως τῆς θείας φύσεως πού εἰσάγει τόν ἄνθωπο στήν οἰκογένειατοῦ Θεοῦ, Ὅσοι δέν ἔλαβον αὐτόν ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι τοῖς πιστεύουσιν εἰς τό ὄνομα αὐτοῦ ('Ιωάν. α 12)

'Η ἐπιθυμία τοῦ Θεοῦ εἶναι νὰ Τόν γνωρίση ὁ καθένας μας. Γι' αὐτό κατέβηκε ὁ χριστός στή γῆ μας γιά νὰ ἐπανασυνδέση τόν ἄνθρωπο μὲ τόν Θεόν.

χωρὶς τὴν γνωριμία μὲ τόν Θεὸν ὁ ἄνθρωπος εἶναι νεκρός. Αὐτὴ εἶναι ἡ φυσικὴ κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ. 'Ο ἄνθρωπος μποροῦ νά εἶναι πραγματικά νεκρὸς ἔνῶ φυσικὰ ζῆ. Θάνατος σημαίναι χωρισμόν τοῦ χωρισμόν τοῦ πνεύματος ἀπό τό σῶμα καί πνευματικός θάνατος εἶναι χωρισμός τοῦ πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεὸν 'Ο χριστός ἦλθε νά μᾶς φανερώση τὴν κατάστασι τοῦ πνευματικοῦ μας θανάτου 'Ο 'Ιωάννη ὁ Βαπτιστής μᾶς μίλησε πολύ καθαρά γιὰ τὴν ἐκλογὴ πού ἔχει νά κάνη ὁ ἄνθωπος. «Ὁ πιστεύων εἰς τόν Θεόν ἔχει ζωὴν αἰώνιον: ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ Υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωήν ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτῶν» ('Ιωάν. γ 36).

'Η αἰώνιος ζωὴ ἀποκτᾶται ἐδῶ τώρα καὶ εἶναι ἀλώβητος, Κὰ ποτε ὁ χριστός μίλησε στήν Μάρθα ὅταν μαζύ στεκόταν πάνοστόν τάφο τοῦ της Λαζάρου 'Εγω εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ, 'Ο πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνη ζήσεται καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύω εἰς ἐμὲ οὐ μή ἀποθάνη εἰς τόν αἰῶνα, Πιστεύεις τοῦτο; 'Η Μάρθα ἀνάντησε «Ναὶ Κύριε ἐγὼ πίστευκα ὅτι σύ εἶ ὁ χριστὸς ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ» ('Ιωάν. ια 25–27) Σύ φίλε πιστεύεις; Ἐχεις αἰώνια ζωὴ εἶσαι πνευματικά νεκρὸς.

Σπ, ΖΩΔΙΑΤΗΣ

'Από τὸν Διαγωνισμὸ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης

ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

'Η Βραβευθεῖσα ἔκθεσις τοῦ Θεσπρωτοῦ κ. Μιχ. 'Αθ. Μηλιώλη μαθητοῦ 8ης τάξεως Γυμνασίου Παραμυθίας

Εἰς ὅλα τα Γυμνάσια τῆς 'Ελάδος ἐδόθη εἰς τούς μαθητάς τὸ ἀνωτέρω θέμα. 'Εξόλων τῶν ἐκθέσεων ἐβραβεύθησαν 3 μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἀνωτέρω, πλήν τῶν χρηματικῶν ἐπάθλων οἱ βραβευθέντες προσλαβάνονται ἀπό τοῦ προσεχοῦς μηνός εἰς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν ὡς μόνιμοι ὑπάλληλοι.

'Αφ' ὅτου ἐδόθη ἡ πρώτη ἀνθρωπίνη κοινωνία καί ὁ ἄνθρωπος ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην τῆς συμβιώσεως, ὡδηγήθη ὑπό τῆς πείρας του εἰς τὴν ἀποταμίευσιν. Ἡ ὠφελία αὕτη ἐνέργεια ἀπετέλεσεν καὶ θά ἀποτελῆ καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν βάσιν τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας καὶ προόδου.

Δέν εἶναι συνεπῶς ἡ ἀποταμίευσις γέννημα τοῦ συγχρόνου, τοῦ πεπολιτισμένου ἀνθρώπου. Ἀνάγει τὴν ἀρχήν της εἰς τοὺς ἀπολίτιστους ἐκείνους ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι τὴν ἐδημιούργησαν διδαχθέντες ὑπό τῶν ἀναγκῶν τῆς σκληρᾶς βιοπάλης ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ ζωῇ συναντᾶ πολλάκις δυσκολίας καὶ ὅτι κατά τάς ἡμέρας τῶν ἰσχυῶν Ἀγελαδῶν ἔχει ἀνάγκην βοηθείας.

Καὶ θά ἦτο παράλογον ἐάν, ἐνῶ τά ζῶα ἀποταμιεύουν τά ἀγαθά των, ὁ ἄνθρωπος ἔμενεν ἀπαθής καὶ ἀδιάφορος εἰς τό ζήτημα τοῦτο. Ἡ ὁικονομία μέλισσα ἐργάζεται καὶ ἀποταμιεύει κατά τάς ἡμέρας τοῦ θέρους, διά νά ἐπιζήσῃ ἄνευ στερήσεων κατά τάς ἡμέρας τοῦ χειμῶνος. Ὁ γρύλλος ἀποταμιεύει τροφάς κατά τήν κατάλληλον ἐποχήν διά τόν ἴδιον σκοπόν. Πῶς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εἶναι μορφωμένος μέ ἀλαθήσιν καὶ λόγον, θὰ ἠδύνατο νὰ φανῇ κατώτερος τῶν ἀλόγων ζώων. Κατ' οὐδένα τρόπον.

Ἐξετάζων ὁ ἄνθρωπος τὰς ἐλλείψεις τὰς ἀναφαινομένας εἰς ὁρισμένας περιστάσεις τοῦ βίου του καὶ ὁδηγούμενος ὑπό τῆς ἐπιθυμίας ν' ἀπαλλαγῇ τῶν δυσμενῶν ἐπιδράσεων αὐτῶν συνέλαβε τὴν ἰδέαν ὅτι πρέπει ν' ἀποταμιεύῃ νὰ ἔχει δηλ. κατά τάς δυσκόλους περιστάσεις ἐφόδια τὰ ὁποῖα δέν δύνανται διά μιᾶς νά ἐξοικονομήσῃ. Τὸ σκοτεινόν μέλλον δὲν ἐγγυᾶται ἀπόλυτον εὐτυχίαν καὶ χαράν. Κρύβει πολλάς λύπας εἰς τάς ὁποίας συνήθως ὑποκύπτει ὅταν δέν ἀποταμιεύῃ.

'Αλλά ὁ ὅρος «ἀποταμίευσις» εἶναι τόσον εὐρύς ὅσον εὐρεῖα εἶναι καὶ ἡ διάδοσίς του

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελ.)

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ "Θ. ΒΗΜΑ

ΣΚΟΠΟΣ Η ΕΞΑΘΛΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΛΥΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ Η ΕΔΑ ΤΑΣ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΕΥΕΤΑΙ

'Η Κυβέρνησις διατηροῦσα εἰς τὰς ἀποθήκας 180.000 τόννους σίτου, ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῶν ἐσοδείῶν τοῦ 1957 καὶ 1958 καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὰς προβλέψεις περί τῆς ἐπικειμένης καλῆς ἐσοδείας ἔκρινεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ πωλήση εἰς τό ἐξωτερικὸν τὰς 150.000 τόννους αἱ ὁποῖαι δέν κατεστη δυνατὸν ν' ἀπορροφηθοῦν ἀπό τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν. 'Η πρᾶξις αὕτη ἐπεβλήθη ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ ἐκ τῆς ἀσφαλοῦς ἐκτιμήσεως τοῦ συμφέροντος τῶν παραγωγῶν οἱ ὁποῖοι θὰ ὑφίστατο τὰς συνεπείας τῆς συγκεντρώσεως τῆς νέας ἐσοδείας.

Ποία θὰ ἦτο ἡ κατάστασις ἂν παρέμενον εἰς τὰς ἀποθήκας αἱ 150.000 τόννοι σίτου; Καὶ ποία τιμή ἀσφαλεία θὰ καθωρίζετο; Πρῶτοι οἱ ἀγρόται μας ἀντιλαμβάνονται τὴν ὀρθότητα τῆς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπιστρέψη μίαν καλλιτέραν ρύθμισιν τῶν θεμάτων πού θὰ προκύψουν ἀπό τὴν νέαν ηὐξημένην ὡς προβλέπεται ἐσοδείαν.

'Επιχειρούμενος ὑπὸ τῆς ΕΔΑ θόρυβος γύρω στὸ θέμα τοῦτο ὄχι μόνον ἀφήνει ἀδιαφόρους τούς ἀγρότας μας ἀλλὰ καὶ τούς προκαλεῖ τὴν δυσανασχέτησιν.

Καὶ τοῦτο διότι ἐνῶ αὐτά τὰ θέματα πού ἐνδιαφέρουν ἄμεσα τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ τόν πλέον μεχρι τοῦδε παραγορημένον θά ἔπρεπεν νά τούς θερμαίνουν καὶ τούς χαροποιοῦν βλέπει ὅτι τούς ἐξαγριώνουν γι' ν' ἀποδειχθῆ πῶς ἐκεῖνο πού τούς ἐνδιαφέρει καὶ ἔχουν θέσει ὡς σκοπόν των εἶναι ἡ ἐξαθλίωσις

Βασίλη Ι. Κραψίτη Λογοτέχνου Θεσπρωτοῦ

ΣΟΥΛΙΩΤΙΚΗ ΡΑΨΩΔΙΑ

Κριτική Σπ. Μαυσελίμη

Σουλιώτικη ραψωδία. Ἔτσι τιτλοφορεῖται ἕνα καινούργιο βιβλίο τοῦ λογοτέχνη μας Βασίλη Κραψίλη ποῦ κυκλοφόρησε τὸ 1958.

Μιὰ λαϊκή παροιμία λέει πῶς χωριὸ ποῦ φαίνεται καλαοῦζο δέ θέλει» κι' ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου μοναχός του, χωρίς δραγουμάνο, μαρτυράει περί τινος πρὸκε ται.

**Ὅταν ἤμουν παιδάκι, χνούδατο κι' ἔλεγα τό ψωμί πάπα καί τό νερό Τ. πτρούτα, ἔπαιζα ἀκόμα τὸ καλέκι μὲ τὰ συνομήλικά μου καὶ τὶς ἐννιάρες μέ τὶς τσοῦπρες, τὶς μικρὲς γειτονοποῦλες μου, ('Η Τσούπρα καὶ ἡ τσαὶ (πρόθεση καὶ) εἶναι λέξεις 'Ελληνικὲς Αἰγαιοπελαγίτικες (Κρήτη καὶ ἄλλ,) Εἰσέδυσαν στήν Ἤπειρο μαζὶ μὲ τὴν ἰδιάζουσα προσφορὰ τους ἀπὸ τοὺς Φοίνικες ἴσως. Κύπρις, Κύπρα (Τσύπρις, Τσούπρα) = ὄμορφη κόρη, ἀφροδύτη, Φράσεις: 'Η τσούπρα τσῆ τσούπρας μου εἶναι βλαστάρα σάν ἡ μάνα της. '

ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνία. Ἀναφέρεται εἰς τὰ παντός εἴδους ἀγαθά (μή ἐξαιρουμένων καί τῶν πνευματικῶν) διά τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος ὑπερπηδᾶ τάς δυσκολίας τοῦ βίου του καί ἀπολαμβάνει δυνάμεις διά τήν περαιτέρω διαβίωσίν του, Πᾶν ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος χρησιμοποιεῖ διά τήν ζωήν δύναται ν' ἀποταμιευθῇ. Ὁ ἀμαθὴς γεωργὸς μὲ τήν ἁπλῆν πεῖραν τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς ἀποταμιεύει ὡρισμένα ἀγαθά, διότι ἡ ἀνάγκη τῆς αὐθρίων τοῦ τὸ ἐπιβάλλει. Τοῦτ' αὐτό πράττει καὶ πᾶς ἁπλοικὸς ἄνθρωπος διά νά ἀντιμετωπίση τάς ἡμέρας τῆς ἐλλείψεως.

Ἀλλά ἐν τῇ στενοτέρᾳ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου «ἀποταμίευσις» ἐννοοῦμεν τήν χρηματικήν ἀποταμίευσιν, ἥτις κατέχει τήν ἀνωτάτην βαθμίδα μεταξύ τῶν ἄλλων. Τό χρῆμα ὡς μεγάλης ἀξίας ἐφεύρεσις, εἶναι, ὡς γνωστόν τό μέσον διά τοῦ ὁποίου ἀνταλλάσσονται τά παντός εἴδους ἀνθρώπινα ἀγαθά. Ὁ ἔχων χρήματα εἰς πᾶσαν στιγμήν δύναται νά λάβῃ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην. Εἰς πᾶσαν δύσκολον περίστασιν βοηθεῖται ὑπό τῶν ἀποταμιευθέντων χρημάτων του.

Σήμερον ὑπάρχουν Τράπεζαι καί ταμιευτήρια εἰς τά ὁποῖα δύναται πᾶς τις νά ἀποταμιεύῃ τά περισεύματά του. Διά τῆς ἀναγομένης ταύτης ἀποταμιεύσεως ἐπιτυγχάνονται ἐξαιρετικά ἀποτελέσματα εὐεργετικά τόσον διά τά ἄτομα, ὅσον καί διά τήν κοινωνίαν καί τό ἔθνος ὁλόκληρον. Ἡ ἀποταμίευσις γίνεται κυρίως ἐκ τῶν περισσευμάτων, ἀλλά καί ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς καί μάλιστα τῶν μή ἀπαραιτήτων.

Καί εἶναι μὲν γενικῶς ἐπωφελής ἡ ἀποταμίευσις, ἀλλ' ὅταν αὕτη κατατίθεται εἰς οἰκονομικά ταμεῖα, ὅπως αἱ Τράπεζαι καί τά ταμιευτήρια, τότε συντελεῖ εἰς τήν πρόοδον καί τήν εὐημερίαν τοῦ συνόλου. Ἡ διά τῆς καταθέσεως ἀποταμίευσις εἶναι ἡ μόνη ἥτις δύναται νά ἀνυψώσῃ τήν οἰκονομίαν. Ὁ οὕτως ἀποταμιεύων προσφέρει ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας εἰς τόν ἑαυτόν του, τήν οἰκονομίαν, τήν Πατρίδα. Ζῇ μέ τήν ἰδέα τῆς ἀσφαλείας καί λαμβάνει θάρρος καί δύναμιν πρός ἐργασίαν, καί βαδίζει ἀτάραχος τήν δύσβατον ἀτραπόν τοῦ βίου του καί προάγει τήν κοινωνίαν.

Ἄν ὅλοι ἐξαιρέτως ἀποταμιεύουν ἔστω καί ὀλίγα, τότε ἀσφαλῶς ἡ κοινωνία θά παύσῃ νά μαστίζεται ἀπό τά δεινά τά ὁποῖα παρεμποδίζουν τήν πορείαν της.

Ὁ ποταμιεύων ἀντιμετωπίζει τάς ἀσθενείας μέ θάρρος, ἀναμένει τά γηρατεῖα χωρίς φόβον. Ἐπίσης ὠφελεῖ τήν οἰκογένειάν του, τῆς ὁποίας τά μέλη ζοῦν ἐν ἀσφαλείᾳ καί ἀτενίζουν χωρίς φόβον τάς ἀντιξοότητας τῆς τύχης. Ἐκ τῶν οἰκονομιῶν του θά ἐξασφαλίσῃ τήν ἀρτιωτέραν μόρφωσιν τῶν τέκνων του.

Ἡ κοινωνία ὅμως εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ὠφελεῖται τά μέγιστα ἐκ τῆς διά καταθέσεων ἀποταμιεύσεως. Αὕτη ἀναβιβάζεται προοδεύει εὐημερεῖ. Τά χρήματα τά κατατεθέντα εἰς ταμιευτήρια ἤ Τράπεζαν διατίθενται δι' ἔργα ὠφελοῦντα τό ὅλον. Τό ἐπτελές ποσόν τοῦ μικροῦ κατεθέτου δέν παραμένει νεκρόν. Κινεῖται καί συμβάλλει εἰς τήν δημιουργίαν τοῦ τόσον ὡραίου οἰκοδομήματος τό ὁποῖον ὀνομάζομεν πολιτισμόν. Διά τῆς ἀποταμιεύσεως ἐδημιουργήθησαν τά ἀναρίθμητα ἔργα τά κοσμοῦντα σήμερον τήν πατρίδα μας. Δέν θά εἴχομεν Παρθενῶνα, ἄν οἱ πρόγονοί μας δέν ἔθετον ὡς βάσιν κοινωνικήν τό ἀδόδον τήν ἀποταμίευσιν. Δέν θά εἴχομεν Ζάππεια, ἄν οἱ ἑλληνοί μας εὐεργέται δέν ἀπεταμίευσαν τό περίσσευμα τῆς φιλοπόνου ἐργασίας των. Ἡ Ἑλληνική ἐπανάστασις κατά τῶν Τούρκων ἐνισχύθη καί ὠφέλει μέγα μέρος τῆς ἐπιτυχίας της εἰς τούς ἀποταμιευμένους κόπους τῶν θιασωτῶν τῆς ἐλευθερίας οἱ ὁποῖοι ἀφειδῶς διέθεσαν τάς ἀπό πολλοῦ χρόνου καί διά πολλοῦ μόχθου ἀποκτηθείσας οἰκονομίας των διά τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς δούλης πατρίδος των.

Ἡ ἀποταμίευσις λοιπόν εἶναι τό σωσίβιον τῶν δυσκολιῶν τοῦ βίου. Εἶναι δύναμις ἡ ὁποία συγγκροτεῖ τόν κινδυνεύοντα νά παρασυρθῇ ἀπό τό ὁρμητικόν ρεῦμα τῆς δυστυχίας εἶναι τό βάθρον ἐπί τοῦ ὁποίου οἰκοδομεῖται ὁ πολιτισμός ἡ ἀνεπτυγμένη κοινωνία τό εὐημεροῦν Ἔθνος.

Ἄς ζῶμεν λοιπόν πάντες μέ τό πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως διά νά ὠφελήσωμεν τόν ἑαυτόν μας καί τήν κοινωνίαν. Ἄς γίνῃ εἰς ἡμᾶς συνείδησις ὅτι ἡ ἀποταμίευσις εἶναι ἀρετή, Ἄς προσπαθῶμεν νά συγκεντρώνωμεν τά περισσεύματα τῶν κόπων καί προσπαθειῶν μας ἔχοντας πάντοτε ὑπ' ὄψιν μας τούς λόγους τοῦ περιφήμου Ἄγγλου Οἰκονομολόγου Ἀδαμ Σμίθ «Τά χρήματα τοῦ ἀποταμιευθέντος ὁ ποτελοῦν δημόσιον ἐργοστάσιον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐργάζεται πλῆθος πτωχῶν καί εὑρίσκει τήν χαράν».

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΦΟΙΝΙΚΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ται ἀπό ἕνα πηγάδι πού εὑρίσκεται κάτωθεν τοῦ χωριοῦ εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας ὥρας καί εἰς τόν δρόμον πού συνδέει τίς Φιλιάτες μέ τά ἐπανωχώρια.

Αἱ γυναῖκες κουβαλοῦν τό νερό μέ τόν ἀναχρονιστικόν καί βάρβαρον τρόπον ζαλωμένες μέ τίς βαρελες βάρους 25 ὀκάδων νεροῦ, ἀνεβαίνουσαι τόν ἀπότομον ἀνήφορον, κάτω ἀπό τήν ἐξαντλητικήν ζέστην τοῦ καλοκαιριοῦ, βαρυγκρουοῦσαι καί κατηφόρεμεναι τήν τύχην τους, καί τήν τύχην τοῦ χωριοῦ των, διά τήν ἄδικον μεταχείρισιν καί κατανομήν πού ἔκαμε ὁ καλός Θεός ὅταν ἐξεχώριζε τά ἄλμυρά ἀπό τά γλυκά νερά, στά χωριά τῆς Ἠπείρου, καί ἰδιαιτέρως στά χωριά τῆς παμπάλαιας αὐτῆς γωνιᾶς πού λέγεται Θεσπρωτία.

Μά ἄν ὁ Πανάγαθος μᾶς ἐστέρησεν τό νερό, μᾶς ἔδωσεν ὅμως ἄλλα ἀναθά καί χαρίσματα, ὁμορφιά, εὐγένεια, μάθησι, καί ποιό παντός ὑπομονή, μᾶς χάρισεν τήν ἐλιά καί τόν κάμπο, τήν ποιοκπή καί τήν δουλειά, τόν πολιτισμό καί τήν ἀνθρωπιά.

Κατά τήν κατοχικήν θεωρίαν τοῦ κ. Βουγίδη- ὅτι πολλές φορές ὁ Θεός εἶναι ἄδικος, ἔρχονται οἱ ἄνθρωποι — τά πλάσματά Του — ν' ἀποκαταστήσουν τό δίκαιον κάνοντας ἀνθρώπινα ἔργα-νά δώσουν οἱ ἄνθρωποι- ὅτι ἐστέρησεν ὁ Θεός.

Ὁ κ. Βουγίδης τό 1948 ὅταν τό Φοινίκι διήρχετο ἡμέρας ἀγωνίας τούμου καί κατατρομῆς, καί ὅταν φουσκωμένοι ἀπό φιλοπατρίαν διάφοροι συμπατριῶτες, ἐζητοῦσαν τήν καταστροφήν του, κ. τόν ἀφανισμόν του, ὁ κ. Βουγίδης βλέποντας νά χάνεται ἄδικα ἕνα κομμάτι ἀγνῆς πατρίδος- τό Φοινίκι—ἔγραφε σέ μιά ἐπιστολή του πρός μιά πατριωτική ἐφημερίδα τά ἀκόλουθα.

«ΕΙΣ ΤΟ ΠΥΡ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΟΝ». Στήν ἀνθοδέσμη τῶν κατωχωριῶν τό Φοινίκι εἶναι τό κρίνο της. Συγκεντρωμένο χωριό μέ πολιτισμό συγγονισμένο. Ὀγδοήντα τά σπίτια του. Ὅλα καλοφτιασμένα μερικά μικρομέγαρα. Ἔχει ἀντιπροσώπους στά γράμματα καί στήν ἐπιστήμη σέ ὑψηλό ἀριθμό ἀνάλογα μέ τόν πληθυσμό του. Μεοικοί ἀπό αὐτούς δουλεύουν τό Κοάτος. Τέσσερεις μέ τό σπαθί. Στά πολιτικά φρονήματα ἐλάχιστοι ἀνήκουν στήν ἄκρα ἀοιστερά. Ἔχει ἀκόμα τό Φοινίκι καί στό ἐξωτερικό, ἰδιαίτερα στήν Ἀμερική, πολύ κόσμο, καλά ἀποκατεστημένο, μέ πατριωτική δράσι ἱκανοποιητική σ' ὅλους τούς τομεῖς τῆς φιλαλληθίας. Κι' ὅμως τό κρίνο αὐτό τῆς ἀνθοδέσμης τῶν Κατωχωριῶν, κατά τά λεγόμενα στούς δρόμους καί τά κέντρα τῶν συναντήσεων καί τά ὑποψιαζόμενα στόν γραπτόν λόγον τοῦ κ. Μοναστηριώτη, ἔκοινε νά μήν ὑπάρχῃ νά παραδοθῇ στό πῦρ τό ἐξώτερον. (...Μέ τό ψευδώνυμον ΚΑΤΩΧΩΡΙΣΙΟΣ....) (ἀκολουθῇ ἡ συνέχεια τῆς ἐπιστολῆς ἀλλά κρίνομεν φρόνιμον νά μήν τήν συνεχίσωμεν).

Τότε ὁ κ. Βουγίδης διατηροῦσε ἀκόμα ζωντανή τήν ὑπονοέωσίν του ποός τό Φοινίκι ὅταν διέμενεν ἐκεῖ ἐπί ὁλόκληρον διετίαν εἰς τά πεθερικά του. Κατέφυγεν ἐκεῖ διά τόν φόβον τῶν...Ἰουδαίων καί λόγω τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως τοοφίμων εἰς Φιλιάτες. Στό Φοινίκι εὕρισκε ὅ,τι τοῦ χρειάζετο ἐκείνας τάς φοβερᾶς ἡμέρας. Στέγην, τοοφήν καί δροσερό...νεράκι. Ἔπινε δροσερό καί χωνευτικό νηρό κουβαλημένο μέ βαρέλες 25 ὀκάδων, ἀπό μισή ὥρα μακρυά στούς τουφερούς ὤμους τῶν κοριτσιῶν τοῦ κ. Σταύρου Στράτη αἱ ὁποῖαι εἶναι καί ἀνυψιές του καί ἔτρωγε τά ἐκλεκτά προϊόντα τοῦ χωριοῦ μας.

(εἰς τό ἑπόμενον τό Β' μέρος).

ΣΟΥΛΙΩΤΙΚΗ ΡΑΨΩΔΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.)

σέκια καί νά τούς πᾶν καί ψωμί.

Παρεκούλα τά Σουλιωτόπουλα ἀτάραχα, σά νά μή συμβαίνει τίποτε, δέν τούς τρίζει τ' αὐτί, παίζουν «τά σκλαβάκια» ρίνονται «τίς τρεῖς» σφίγγουν «τό λιθάρι», ποιό τό πετάει μακούτερα. Μιά νύφη μέ τ' ἀσήμια στό στῆθος καί τά φλωριά στή σκούφια παίρνει νερό στά πηγάδια. Ἄλλη Σουλιώτισσα παρθένα ἔρχεται ζαλικωμένη μέ ξύλα ἀπό τό λόγγο κι' ἄλλη μέ τά πλυμένα σκουτιά κάτου ἀπό τοῦ Ντάλλα τό ποτάμι. Μιά γριά ἄναψε τό φοῦρνο στήν αὐλή καί ρίνει τό ψωμί κι' ἕνας γεροσουλιώτης ἀνεβασμένος σέ κοτρώνι ὅλο ἀγναντεύει καί κοιτάει τίς ράγες κι ἀναστενάζει γιατί δέν τόν ἀκοῦν τά ρημάδια τά πόδια νά πάει κι' αὐτός στή μάχη.

Κι' ἐνῶ στό βουνό, πού ὁ πόλεμος κατάντησε ἀναγκαία συνήθεια κι' ἡ μάχη ἀνδρικό παιγνίδι; ἀχολογοῦν τά καουσοίλια, στό χωριό, μέσα στό Κακοσοῦλι ἀκούγονται γαμήλια τραγούδια.

Σουλιώτικο ἀψοῖκι μέ τή σημαία μπροστά, τό μπαϊράκι, μέ κεντημένο τόν ἀϊ--Γιώργη μεταβαίνει νά πάρῃ νύφη. Ὅλα τά τραγούδια π' ἀκούονται κι' ἀπ' ἄντρες καί γυναῖκες ἀναφέρονται στήν ἐθνική ζωή τῆς πατρίδας. Ἀρχίζουν ἀπό τό τραγούδι τῆς Πόλης πού το χηλιδονάκι πηγαίνει γαμπέρια στή Φαγκιά, μαντάτα γιά τήν Πόλη, συνεχίζουν τά τραγούδια τῆς κλεφτουριᾶς στή σκλαβωμένη χώρα καί τελειώνουν μέ τά τραγούδια τῆς νύφης πού τήν εὐγοῦνται οἱ γονεῖς της, νά προκόψει-ν' ἀσπρίσει καί νά γεράσει στό καινούργιο σπίτι πού μεταβαίνει «εὐχήσου με πατέρα τώρα στό κίνημά μου».

Ἀκολουθοῦντας τίς ἀνδαδέρφες, τίς ἀδερφοποιτές τῆς νύφης καί τίς ἄλλες ὑπαρουτογεννημένες Σουλιώτισσες μπαίνομε στό σπίτι τοῦ γαμπροῦ κι' ὅλοι μαζί, ξένοι καί δικοί χορεύομε τόν πηδηχτό χορό «νίδια νίδια τά σανίδια» γύρω στήν πεπλοσκεπασμένη νύφη ἡ ὁποία καμαρωμένη στέκεται μπροστά στόν παρθενικό λουλουδένιο νοϊκό της.

Καί τό βράδι, γύρω ἀπό τήν ἀναμμένη φωτιά στήν αὐλή, μέ τά νιόγαμπρα, τούς κουμπάρους, τ' ἀδερφοξάδερφα καί τούς λοιπούς συγγενῆδες χορεύομε

«Σήμερα (ν) ἄσπρος οὐρανός; σήμερα (ν) ἀσπρη μέρα. Σήμερα (ν) ἀνταμώνεται ἀητός καί περιστέρα»

Ὄχι! Τά Σούλι δέν πέθανε. Μᾶς τό ζωντανεύει ὁ Βασίλης Κραψίτης μέ τή Σουλιώτικη ραψωδία.

Τό βιβλίο στολίζουν καί εἰκόνες τῶν πρωτεργατῶντῶν ἱστορουμένων. Ζωντανεύοντας ἔτσι πιό πολύ, ὅτι ὁ συγγραφέας μέ τά γεμάτα ζωή καί φλόγα λόγια του παλεύει νά μᾶς παρουσιάσει.

Εἴθε ὁ λογοτέχνης συνεχίσει τό ἔργο του, γιατί καλνέος εἶναι, μόλις πῆρε τόν ἀνήφορο γιά τοῦ βουνοῦ τή ράχη, καί τή σωλήν τοῦ λόγου χειρίζεται σάν ἐξασκημένος τοῦ νοῦ καί τοῦ πνεύματος τεχνίτης.

Παραμυθιά 15 τοῦ Μάρτη 1959.

ΣΠ. ΜΟΥΣΕΛΙΜΗΣ

'Αριθμός Βου Βιβ. 'Επιδ.550

'Αποδεικτικόν

'Εν 'Ηγουμενίτση σήμερον τήν 5ην πέμπτην τοῦ μηνός 'Ιουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου (1959) ἔτους ἡμέραν Παρασκευήν καί ὥραν 11 π.μ. ὁ ὑποφαινόμενος Δικαστικός Κλητήρ Πρωτοδικῶν Θεσπρωτίας Δημήτριος Κων. Δροσόπουλος τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ Κων. Οἰκονόμου πληρεξουσίου Δικηγόρου τοῦ ἐνάγοντος Χρήστου Παν Νούτσου κατοίκου 'Ηγουμενίτσης μετέβην καί ἐπέδωκα πρός τόν Κον Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν Θεσπρωτίας διά τήν ἐναγομένην Χαρίκλειαν Χρήστου Νούτσου ἀγνώστου διαμονῆς ἀκριβές ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθμόν πέντε(5) καί ἀπό 3ης 'Ιουνίου 1959 ἔτους πράξεως τοῦ παρά τῷ Πρωτοδικείῳ Θεσπρωτίας νεωτέρου κατά διορισμόν Πρωτοδίκου κ. Σπυρίδωνος Καλλιαρέκου ὡς Εἰσηγητοῦ δι' ἧς ὁρίζει χρόνον πρός ἐξέτασιν μαρτύρων ἀποδείξεως ἐπί τῶν θεμάτων τῆς ὑπ ἀριθ. 149)1959 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας τήν 15 'Ιουνίου 1959 ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 11—12 π. μ. τόπον δέ τό κατάστημα τοῦ Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας πρός γνῶσιν καί διά τάς νομίμους συνεπείας.

'Εφ' ὧ συνετάγη καί βεβαιωθὲν ὑπογράφεται ὡς ἔπεται.

'Ο λαβών Εἰσαγγελεύς
Β. Τζαβέλλας
'Ο Δικ. Κλητήρ
Δ. Κ. Δροσόπουλος

'Αριθ. Βου Βιβ. 'Επιδ. 552

'Αποδεικτικόν

'Εν 'Ηγουμενίτση σήμερον τήν 5ην πέμπτην τοῦ μηνός 'Ιουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου (1959) ἔτους ἡμέραν Παρασκευήν καί ὥραν 11 π.μ. ὁ ὑποφαινόμενος Δικαστικός Κλητήρ Πρωτοδικῶν Θεσπρωτίας Δημήτριος Κων, Δροσόπουλος τῇ ἐγγρόφῳ παραγγελία τοῦ Κων Οἰκονόμου πληρεξουσίου Δίληγόρου τοῦ γνωστοποιοῦντος Χρήστου Παναγ. Νούτσου κατοίκου 'Ηγουμενίτσης μετέβην καί ἐπέδωκα πρός τόν Κον Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν Θεσπρωτίας διά τήν καθ' ἧς ἡ γνωστοποίησις Χαρίκλειαν Χρήστου Νούτσου ἀγνώστου διαμονῆς τήν ἀπό 4 'Ιουνίου 1959 κατ' αὐτῆς καί ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας ἀπευθυνομένην γνωστοποίησιν τοῦ ἄνω γνωστοποιοῦντος δι' ἧς γνωστοποιεῖ εἰς τήν ἀντί δικόν του ὅτι πρός ἀπόδειξιν τῶν εἰς αὐτόν διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 149)1958 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας ἐπιβληθέντων θεμάτων ἀποδείξεως θέλει ἐξετάσει ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ τούς ἑξῆς μάρτυρας ἀποδείξεως. 1) Παντελῆν Γεωργίου Ζώγαν ἐργάτην κάτοικον 'Ηγουμενίτσης 2) Λάζαρον Στέρτσον τοῦ Δηρητρίου ζαχαροπλάστην κάτοικον 'Ηγουμενίτσης.

Καλεῖ ὅθεν τήν ἀντίδικον ὅπως παραστῇ κατά τήν ἐξέτασιν τῶν ὡς ἄνω μαρτύρων ὅτε καί ὅπου ἡ ὑπ' ἀριθ 5)1959 πρᾶξις τοῦ διορισθέν τος Εἰσηγητοῦ ὁρίζει ἄλλως ἐξετασθήσοντα καί ἐν ἀπουσία της.

'Εφ ὧ συνετάγη καί βεβαιωθὲν ὑπογράφεται.

'Ο λαβών Εἰσαγγελεύς
Β. Τζαβέλλας
'Ο Δικ. Κλητήρ
Δ. Κ. Δροσόπουλος

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Β. ΦΩΤΙΑΔΗΣ
'Οδοντιατρός
Παραμυθιά
Δέχεται καθημερινῶς πρῶην Δημαρχεῖον

'Αριθ. Βου Βιβ. 'Επιδ 551

'Αποδεικτικόν

'Ηγουμενίτση σήμερον τήν 5ην πέμπτην τοῦ μηνός 'Ιουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου (1959) ἔτους ἡμέραν Παρασκευήν καί ὥραν 11 π.μ. ὁ ὑποφαινόμενος Δικαστικός Κλητήρ. Πρωτοδικῶν Θεσπρωτίας Δημήτριος Κων. Δροσόπουλος τῇ ἐγγράφῳ παραγγελία τοῦ Κων. Οἰκονόμου πληρεξουσίου Δικηγόρου τοῦ ἐνάγοντος Χρήστου Παν Νούτσου κατοίκου 'Ηγουμενίτσης μετέβην καί ἐπέδωκα πρός τόν Κον Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν Θεσπρωτίας διά τήν ἐναγομένην Χαρίκλειαν Χρήστου Νούτση ἀγνώστου διαμονῆς ἀκριβές ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθμόν πέντε(5) καί ἀπό 3ης 'Ιουνίου 1959 ἔτους πράξεως τοῦ παρά τῷ Πρωτοδικείῳ Θεσπρωτίας νεωτέρου κατά διορισμόν Πρωτοδίκου κ. Σπυρίδωνος Καλλιαρέκου ὡς Εἰσηγητοῦ δι' ἧς ὁρίζει χρόνον πρός ἐξέτασιν μαρτύρων ἀποδείξεως ἐπί τῶν θεμάτων τῆς ὑπ ἀριθ. 149)1959 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας τήν 15 'Ιουνίου 1959 ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 11—12 π. μ. τόπον δέ τό κατάστημα τοῦ Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας πρός γνῶσιν καί διά τάς νομίμους συνεπείας.

'Εφ ὧ συνετάγη καί βαιαωθὲν ὑπογράφεται.

'Ο λρβών Εἰσαγγελεύς
Β. Τζαβέλας
'Ο Δικ. Κλητήρ
Δ. Κ. Δροσόπουλος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Κοινότης Γλυκῆς
'Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος; Γλυκῆς

Διακηρύττει ὅτι

'Εκτίθεται εἰς μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ ἀνάδειξις ἐογολάβου κατασκευῆς τριῶν Γεφυρῶν ἐν τῷ Συνοικισμῷ Ποταμιᾶς-Γλυκῆς προυπολογισμοῦ δαπάνης 40.000 εἰς πιστώσεων Μ.Κ.Ε.

'Ο διαγωνισμός θέλει ἐνεογηθῆ εἰς τά Γραφεῖα ΤΥΔΚ Θεσπρωτίας τήν 17η τοῦ μηνός 'Ιουνίου 1959 ἡμέραν Τετάρτην καί ὥραν 11-12πμ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νά λάβωσι γνῶσιν εἰς τά Ἐραφεῖα ΤΥΔΚ ἔνθα ἡ διακήρυξις καί λοιπά στοιχεῖα.

'Εν Γλυκῆ 4 'Ιουνίου 59
'Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
'Ιωάννης Παππᾶς

Βασίλειον τῆς 'Ελλάδος
Νομαρχία Θεσπρωτίας
Γραφεῖον Νομ)κοῦ
'Αριθ. πρωτ. 1354

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

'Ο Νομ)κός Θεσπρωτίας διακηρύττει ὅτι:

Τήν 25ην τοῦ μηνός 'Ιουνίου τοῦ ἔτους 1959 ἡμέραν πέμπτην καί ὥραν 11ην π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν ἐπαναληπτικός μυστικός μειοδοτικός διαγωνισμός διά συμπληρώσεως Τιμολογίου καί προϋπολογισμοῦ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν συμπληρώσεως διανοίξεως καί βελτιώσεως βατότητος 'Επαρχιακῶν ὁδῶν 'Ηγουμενίτσης—Μαυρολιτίου, 'Ηγουμενίτσης—Πλαταριᾶς, Παραμυθιᾶς—'Αγ. Κυριακῆς, Παραμυθιᾶς—Καρβουναρίου καί Γλυκῆς—Τσαγγαρίου, προϋπολογισμοῦ δραχ. 1.070.000.

Εἰς τόν διαγωνισμόν εἰσίν δεκτοί ἐργολάβοι Δ.Ε, Βας τάξεως δι' ἔργα ὁδοποιΐας καί ἄνω.

'Εγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται εἰς 3 ο)ο ἐπί τοῦ συνόλου τῆς προσφορᾶς.

Τά σχετικά τῆς μελέτης εἰσίν κατατεθειμένα παρ' ἡμῖν καί δύνανται οἱ βουλόμενοι νά λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν.

'Εν 'Ηγουμενίτση τῇ 11)6)59
'Ο Νομ)κός Θεσπρωτίας
Γ. ΚΙΝΔΥΝΗΣ

Βασίλειον τῆς 'Ελλάδος
Νομαρχία Θεσπρωτίας
Γραφεῖον Νομ)κοῦ
'Αριθ. πρωτ. 1354

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

'Ο Νομ)κός Θεσπρωτίας διακηρύττει ὅτι:

Τήν 25ην τοῦ μηνός 'Ιουνίου τοῦ ἔτους 1959, ἡμέραν πέμπτην καί ὥραν 11ην π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν ἐπαναληπτικός μυστικός μειοδοτικός διαγωνισμός διά συμπληρώσεως τιμολογίου καί προϋπολογισμοῦ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν συμπληρώσεως διανοίξεως καί βελτιώσεως βατότητος 'Επαρχιακῶν ὁδῶν Φιλιατῶν—'Αγ. Πάντων Παραποτάμου — Κεραμίτσης, Κεραμίτσης—Βροσύνης, Μενίνης—Κοκκινιᾶς καί Παραμυθιᾶς—Γκρίκας—Πεόδικας προϋπολογισμοῦ δρχ. 800.000.

Εἰς τόν διαγωνισμόν εἰσίν δεκτοί ἐργολάβοι Δ. Ε. Βας Τάξεως δι' ἔργα ὁδοποιΐας καί ἄνω.

'Εγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται εἰς 3 ο)ο ἐπί τοῦ συνόλου τῆς προσφορᾶς.

Τά σχετικά τῆς μελέτης εἰσίν κατατεθειμένα παρ' ἡμῖν καί δύνανται οἱ βουλόμενοι νά λαμβάνουσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν.

'Εν 'Ηγουμενίτση τῇ 11)6)59
'Ο Νομ)κός Θεσπρωτίας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
'Αριθ. Πρωτ. 26

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

'Ο Νομ)κός Θεσπρωτίας
Διακηρύττει ὅτι:

Τήν 17—6—1959 ἡμέραν Τετάρτην καί ὥραν ὥραν 12ην μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμέρων μειοδοτικός διαγωνισμός δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καί συμπληρώσεως Τιμολογίου καί προϋπολογισμοῦ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν ἀποπερατώσεως Δημοτικοῦ Σχολείου Γεροπλατάνου προυπολογισμοῦ δρχ. 30.000,

Εἰς τόν διαγωνισμόν εἰσίν δεκτοί 'Εργολάβοι Δ. Ε. Α τάξεως καί ἄνω δι' ἔργα οἰκοδομικά καί ἐν ἐλλείψει τούτων 'Εμπειροτέχναι ἐκ τῶν μᾶλλον δοκίμων.

'Εγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται 5ο)ο ἐπί τοῦ συνόλου τῆς προσφορᾶς.

Τά σχετικά τῆς μελέτης εὑρίσκονται παρ' καί δύνανται οἱ βουλόμενοι νά λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην

'Εν 'Ηγουμενίτση τῇ 2—6—1959
'Ο
Νομ)κός Θεσπρωτίας
Γ. Κινδύνης

Ενισχύσεις Κοινοτήτων

Καθ' ἃ ἐγνώρισεν τηλεγραφικῶς ὁ βουλευτής κ. Ἀθανασάκος δι ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐνισχύονται αἱ κάτωθι κοινότητες διά τῶν ἔναντι αὐτῶν ποσῶν

'Αγίου Νικολάου δρν 20χιλ διά πεζογέφυρας Αγίων Πάντων 12 χιλ διά ὑδατοδεξαμενῆν Παλαιοχωρίου Κάτω Ξεχώρου 13 χιλ ἀποπεράτωσιν Ναοῦ Λαλποβίστας Κοκκινολιθαρίου 2ο χίλ πεζογέφυραν Ξεχώρου 20000 πεζογέφυραν Δ/μου Φιλιατῶν 20000 ἐξοπλισμόν Φιλαρμονικῆς ὄργανα καί στολάς

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

'Εκπροσωπεύων τό Δημοτικόν Σχολεῖον Σεβαστοῦ θεωρῶ ὑποχρέωσιν μου νά εὐχαριστήσω θερμῶς τόν 'Αγρονόμον Παραμυθίας κ. Νικ Τσόνον τόν ἐπαρχιακόν Γεωπόνον κ. Σπυλιανόν Πουλῆν καί τούς ἀγροφύλακας τῆς περιφερείας Παραμυθίας οἵτινες τήν 20ην Μαΐου προσῆλθον εἰς τό ἀγρόκτημα τοῦ Σχολείου καί ἐνεβολίασαν περί τά 500 ἄγρια ἐλαιόδενδρα.

'Ο Διεθυντής τοῦ Σχολείου
Δημ Μελᾶς

ΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΚΟΙΝ. ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Εἰς ἀπάντησιν σχολίου τῆς «Παγθεσπρωτικῆς» σχετικῶς μέ τό ὅτι ἰδιόκδια καί διά τήν εἰσαγωγήν εἰς τά ἰατρεῖα ἀποκτε